

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 21.4.2010
KOM(2010)159 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

En EU-handlingsplan i tolv punkter til støtte af Millenniumsudviklingsmålene

{SEK(2010) 418}
{SEK(2010) 419}
{SEK(2010) 420}
{SEK(2010) 421}
{SEK(2010) 422}

INDHOLDSFORTEGNELSE

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET En EU-handlingsplan i tolv punkter til støtte af Millenniumsudviklingsmålene	1
1. 2010: et nøgleår for handling og ansvarlighed.....	3
2. EU-initiativ til at fremskynde processen med realisering af MDG.....	5
2.1. En troværdig tilgang til at indfri bistandstilsagnene i 2015	5
2.2. Effektiv brug af bistanden: bedre udnyttelsen af ODA og større resultater for bistandspengene	6
2.3. En europæisk "genvej" for gennemførelsen af MDG	6
2.3.1. Fokuser på stater, som er længst bagud i forhold til MDG	6
2.3.2. Fokus på stater, som er længst bagud i forhold til MDG.....	7
2.3.3. Fremme af ejerskab til MDG i partnerlandene	8
2.4. Et proaktivt arbejdsprogram om politiksammenhæng til befordring af udvikling (PCD)	8
2.5. Mobilisering af indenlandske ressourcer gennem bedre beskatning.....	9
2.6. Styrke regional integration og handel med henblik på vækst og jobskabelse.....	10
2.7. Innoverende finansieringskilder til at tackle globale udfordringer	10
2.8. Klimaændring som prøvesten	11
2.9. Udvikling og sikkerhed	11
2.10. Global forvaltningsstruktur	12
3. Vejen frem.....	12

1. 2010: ET NØGLEÅR FOR HANDLING OG ANSVARLIGHED

Kommissionen har for nyligt i 2020-strategien gjort rede for sine visioner for EU i de kommende år¹. EU skal i denne sammenhæng i sin udviklingspolitik fokusere på en fornyet indsats for at realisere millenniumudviklingsmålene (MDG) inden 2015.

For ti år siden besluttede verdens ledere at gribe beslutsomt ind over for fattigdom i verden i alle dens manifestationer. Med rod i tidsfrister og verificerbare mål enedes de om, at følgende skulle være opnået i 2015:

- fattigdom og sult skulle være reduceret med 50 %
- alle skulle have adgang til en komplet skolegang på primærtrinnet
- ulighederne mellem kønnene skulle være elimineret
- dødeligheden blandt mødre og børn skulle reduceres med henholdsvis to tredjedele og tre fjerdedele
- udbredelsen af hiv/aids og forekomsten af malaria og andre større sygdomme skulle bremses
- der skulle sikres miljømæssig bæredygtighed
- der skulle være udviklet et globalt partnerskab om udvikling.

MDG er det første sæt fælles udviklingsmål nogen sinde på internationalt plan. De har bidraget til at skabe en hidtil ukendt grad af konsensus, og de skal fortsat være retningsgivende og hjælpe til at mobilisere international støtte. De fremhæver, hvor vigtigt det er, at menneskerettighederne tilgodeses i tilgangen til udvikling.

Vi er kun fem år fra fristen i 2015, nu hvor verdens ledere samles i New York den 20.-22. september 2010 til en evaluering af virkeliggørelsen af millenniumudviklingsmålene på FN's plenarmøde på højt plan. Målet er at vurdere, hvor der har været positive resultater, og hvor der forekommer mangler, og at opnå enighed om konkrete skridt til at fremskynde processen.

Resultaterne er for nærværende ret sporadiske. Der er store forskelle både mellem MDG og regioner, hvor økonomisk vækst, god forvaltningspraksis og kvaliteten af indenlandsk politik har været nøgleindikatorer for måling af fremskridt. Samlet set er der gjort en stærk og vedvarende indsats for at reducere ekstrem fattigdom samt fremskridt med andre mål som f.eks. almen grundskoleuddannelse, lige adgang for drenge og piger til grundskoleuddannelse og adgang til vand. Men omkring 1,4 mia. mennesker lever stadig i ekstrem fattigdom (51 % af dem i Afrika syd for Sahara), og en sjettedel af verdens befolkning er underernæret. Der er så at sige ikke gjort fremskridt med mindskelse af mor/barndødeligheden, og udsigterne til adgang til sanitære faciliteter er også mørke.

¹ KOM(2010) 2020.

Da 2010 er "Det Europæiske År for Bekæmpelse af Fattigdom og Social Udstødelse", stopper problemerne med berøring til fattigdom ikke ved EU's grænser, og der kan heller ikke findes nogen løsning alene inden for disse grænser. Den seneste række globale kriser har vist, hvor indbyrdes forbundet verden er: finanskriser, pandemier, klimaændring påvirker alle lande og rammer ofte de fattige lande hårdest. For at der kan skabes et sikkert miljø for alle, skal globaliseringen gøres mere bæredygtig og ligeligt fordelagtig.

Fremme af udvikling er således et centralt element i Europas reaktion på de aktuelle globale udfordringer. 2010 er et mulighedsåret for EU på alle niveauer og for dets partnere til at sætte ny gang i samordnede bestræbelser på at realisere MDG. Det er også et 'ansvarlighedens år', hvor der skal indføres mellemliggende mål og nås milepæle for MDG, inkl. dem, der er omhandlet i EU-handlingsdagsordenen², og for den offentlige udviklingsbistand.

Sidste år vedtog EU en række tiltag til at hjælpe udviklingslandene med at modstå krisen³. Mange af disse er allerede gennemført eller under afvikling⁴, f.eks. sårbarheds-FLEX-mekanismen. Andre er blevet reaktiveret i den sammenhæng. Det drejer sig ikke blot om at uddele bistand: det handler om gensidig tillid i et globalt partnerskab. I MDG 8 peges der på betydningen af et styrket internationalt samarbejde, som er nødvendigt for, at man kan realisere alle de andre MDG. EU vil fortsætte med at være den drivende kraft bag global udvikling ved at bevise, at det kan holde sine løfter. EU har al mulig interesse i at sikre, at der opretholdes et stærkt politisk og finansielt fokus på MDG i såvel donorers og partnerlandes politikker. Med Lissabontraktatens ikrafttræden indledes der en ny æra i EU's udviklingspolitik, hvor EU og medlemsstaterne skal stræbe efter en tættere koordination af deres politikker.

I denne meddelelse præsenteres der en EU-handlingsplan med et antal specifikke mellemfristede foranstaltninger til støtte af MDG. Hertil er der knyttet fem arbejdsdokumenter⁵ om henholdsvis MDG, bistandseffektivitet, udviklingsfinansiering, handelsrelateret bistand og arbejdsprogrammet for sammenhæng i udviklingspolitikken 2010-2013, som giver nærmere enkeltheder om de forskellige forslag, der beskrives i denne meddelelse. Denne EU-handlingsplan skal:

- udgøre et samlet EU-bidrag til et handlingsorienteret resultat af drøftelserne om MDG for 2010-2015
- danne grundlag for kontakt og dialog med vore centrale og strategiske partnere før og efter plenarmødet på højt niveau, i G8/G20-sammenhæng eller i fora som mødet i Asien-Europa udviklingskonferencen (26.-27. maj 2010) EU-Latinamerikatopmødet (18. maj 2010) og det 3. Afrika-EU-topmøde (29.-30. november 2010)
- integreres i Europa 2020-strategien.

Der foreslås følgende foranstaltninger for EU og medlemsstaterne

² Rådets konklusioner 11096/08 af 24.6.2008.

³ KOM (2009) 160 og Rådets konklusioner 10018/09 af 18.5.2009.

⁴ Se arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om udviklingsfinansiering, SEK (2010) 420.

⁵ SEK(2010) 418, SEK(2010) 419, SEK(2010) 420, SEK(2010) 421 og SEK(2010) 422.

2. EU-INITIATIV TIL AT FREMSKYNDE PROCESSEN MED REALISERING AF MDG

2.1. En troværdig tilgang til at indfri bistandstilsagnene i 2015

Den offentlige udviklingsbistand (ODA) er af grundlæggende betydning for udviklingen. Krisen har vist, at den ofte har virket som et sikkerhedsnet og været en stabil kilde til finansiering på et tidspunkt, hvor de private finansstrømme tørrede ind. Det satte udviklingslandene i stand til at opretholde grundlæggende sociale tjenester, holde gang i statens maskineri i almindelighed og at skabe grundlæggende erhvervsaktivitet. Den er som sådan en god investering i regional og global stabilitet.

EU er kollektivt fortsat verdens største donor og leverer næsten 56 % af bistanden i verden. EU's ODA er blevet næsten fordoblet siden vedtagelsen af MDG og udgjorde 49 mia. EUR i 2009. Det er ganske vist en nedgang i forhold til 2008, men det svarer til 0,42 % af EU's BNI og er et udmærket resultat sammenlignet med andre større donorer til trods for stramme budgetforhold i de fleste medlemsstater. EU er dog bagud med hensyn til realisering af sit kollektive mellemliggende mål på 0,56 % af BNI senest 2010 som et skridt på vejen til levering af 0,7 % af BNI senest 2015 i form af offentlig udviklingsbistand.

Hvis man udskyder en forøgelse af bistanden, bliver det ensbetydende med at udskyde fremskridt med MDG. I den aktuelle finansielle og økonomiske krise vil det ikke være nemt at holde vores kollektive løfte om at afsætte 0,7 % af BNI til ODA inden 2015 og at rette 50 % af ODA-forøgelsen mod Afrika, men det er stadig muligt og nødvendigt. Det er et spørgsmål om fremsyn og politisk vilje. Alle donorer vil skulle bidrage til det fælles mål på basis af en retelig global og EU-intern byrdefordeling. På ovennævnte FN-plenarmøde på højt plan vil EU skulle vise, hvordan det holder sine løfter, og over for udviklingslandene bevise, at de kan have tillid til os. Det indebærer, at nye globale udfordringer skal angribes med finansieringsmidler fra andre ressourcer end ODA.

(1) Om ODA:

- Appellere til en rimelig international byrdefordeling med andre internationale donorer – herunder vækstøkonomierne – for at hæve deres bidragsniveau til EU's
- Opstille realistiske, verificerbare årlige handlingsplaner for at nå de individuelle mål⁶ og offentliggøre de første planer inden september 2010
- Styrke EU's ansvarlighedsmekanisme: Rådet bør på grundlag af medlemsstaternes årlige handlingsplaner og Kommissionens overvågningsrapport foretage en EU-intern 'ODA Peer Review' og rapportere herom til Det Europæiske Råd. Handlingsplanerne skal skitsere i det mindste de planlagte ODA-udgifter i det næste budgetår og overslag for de resterende år indtil 2015
- Overveje at vedtage national lovgivning om ODA-mål baseret på erfaringerne i Belgien og Det Forenede Kongerige.

⁶ 0,33 % af BNI for de medlemsstater, som tiltrådte EU i 2004, 0,7 % af BNI for de andre EU-lande, idet medlemsstater, som allerede har nået dette mål, forpligter sig til at holde sig over dette niveau. I arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene om udviklingsfinansiering skitseres forskellige løsningsmodeller for fremtidige aktiviteter, SEK (2010) 420, kapitel 4.5.

2.2. Effektiv brug af bistanden: bedre udnyttelsen af ODA og større resultater for bistandspengene

Et overslag⁷ peger i retning af en effektivitetsgevinst på mellem 3 og 6 mia. EUR om året, hvis EU og medlemsstaterne var bedre til at anvende principperne for bistandseffektivitet, som de har nedfældet i Pariserklæringen og Accrahandlingsplanen. EU skal sætte yderligere skub i indfrielsen af disse tilsagn for at kunne opvise konkrete resultater forud for 4. forum på højt niveau om bistandseffektivitet i Seoul i 2011. En koordination af indsatsen på et tidligt stadium vil sikre større nyttevirkning end korrigerende foranstaltninger senere.

(2) Om bistandens effektivitet:

- Gradvis bringe tidsrammerne for medlemsstaternes og EU's programmeringsforløb i overensstemmelse med hinanden ude i partnerlandene senest i 2013 og følge fælles programmeringsrammer til at dele udviklingsprioriteter og –mål i udviklingslandene for at undgå gentagelser og overlapninger
- Benytte den fælles tidsplan og bygge videre på de fælles programmeringsrammer til at udforme europæiske landestrategipapirer og flerårige programmer som EU har gjort det i forbindelse med Haiti, for således at indfri tilsagnet om at sikre bistandseffektiviteten og forudsigeligheden for partnerlandene
- Inden for de eksisterende operationelle rammer for bistandseffektivitet, forbedre den EU-interne arbejdsfordeling ikke blot i men også på tværs af modtagerlandene (navnlig ved at sikre neutral indvirkning på bistandsmængden, ved at løse problemet med de glemte lande⁸ og gennem systematisk informationsudveksling) og fastlægge en fælles EU-strategi for indfrielse af tilsagn om gensidig ansvarlighed og gennemsigtighed, som så skal vinde videre udbredelse
- Ansøre andre donorer – herunder vækstøkonomierne – til at følge dagsordenen for bistandseffektivitet.

2.3. En europæisk "genvej" for gennemførelsen af MDG

2.3.1. Fokuser på stater, som er længst bagud i forhold til MDG

Til at bakke op om realiseringen af MDG bør EU specielt være opmærksom på de mål, som endnu langt fra er gennemført. MDG må dog ikke betragtes som en samling særskilte sektorspecifikke mål og indikatorer. Tvært imod, de er indbyrdes forbundet og gensidigt forstærkende og bør angribes som sådan.

EU skal være aktiv i alle udviklingslande, men indsatsen må samles om lande, hvor der skal gøres de største fremskridt. Der skal fokuseres på de mest sårbare grupper, f.eks. kvinder, børn og handicappede med støtte til bredt dækkende sociale beskyttelsesordninger, som er det bærende element i social samhørighed og stabilitet.

⁷ Undersøgelse bestilt af Europa-Kommissionen 'Aid Effectiveness: Benefits of a European Approach', HTSPE Limited, oktober 2009.

⁸ De glemte lande, de såkaldte 'aid orphans', er lande, hvor kun få internationale donorer opererer, og som modtager en beskedent bistandsmængde.

Fattigdomsudsigterne er særlig problematiske i de mindst udviklede lande og struktursvaghedstruede lande⁹. De skrøbelige stater har opnået betydeligt ringere resultater med MDG end andre udviklingslande, og mange af dem er også såkaldte glemte lande ("aid orphans"). For at rette op på dette forhold bør donorerne gøre mere i de skrøbelige stater og på en mere koordineret måde¹⁰.

(3) Om svage stater og stater, som er længst bagud i forhold til MDG

- Sørge for EU-koordinationsmekanismer til beslutningstagning og tilrettelæggelse af arbejdsfordeling i skrøbelige stater på kort sigt. Dette er startet med Haiti.
- Ramme en passende balance mellem belønning af præstationer og opfyldelse af behov, omfordele finansieringsmidler til de stater, som er længst bagud, under hensyntagen til national politik og kapacitet. På EU-plan vil Kommissionen stille forslag herom ved midtvejsrevisionen i 2010 af AVS-programmer og endvidere foreslå at øge landetildelingen for 2011-2013 i Afghanistan og Pakistan.

2.3.2. Fokus på stater, som er længst bagud i forhold til MDG

Der er for nylig stillet forslag til revision af fem væsentlige sektorer for MDG, nemlig sundhed¹¹, uddannelse¹², humanitær fødevarebistand¹³, fødevarerikkerhed¹⁴ og ligestilling¹⁵. Disse indgår som en integrerende del af den globale EU-handlingsplan til at fremme opfyldelsen af MDG.

Det er det overordnede princip, at EU og medlemsstaterne altid som første valgmulighed skal benytte partnerlandenes egne strategier og systemer¹⁶ til at styrke landenes ejerskab. Det bør fortrinsvis ske ved hjælp af budgetstøtte og MDG-programmer af kontrakttypen. Hvis bistanden formidles uden for landenes systemer, skal det angives med al tydelighed, hvorfor, og der bør ydes støtte til udvikling af kapaciteten til at forbedre kvaliteten af landenes systemer.

(4) Om forbedring af nyttevirkningen af politikker i nøglesektorer:

- Inden for uddannelse og sundhed koncentrere EU's og medlemsstaternes indsats i lande, hvor behovet er størst, og hvor der kan føres en bæredygtig politik. Der vil inden mødet i september blive opstillet en liste over prioriterede lande.
- Inden for sundhed sikre gennem udvidet politiksammenhæng og et videre EU-engagement politisk og finansielt i den globale fond til bekæmpelse af aids, tuberkulose og malaria og den globale alliance for vacciner og immunisation, at de

⁹ KOM (2007) 1417 og Rådets konklusioner 15118/09 af 20.11.2007.

¹⁰ Den årlige europæiske beretning om Udvikling med titlen "Overcoming Fragility in Africa - Forging a New European Approach", <http://erd.eui.eu/erd-2009>.

¹¹ KOM(2010) 128.

¹² SEK (2008) 121.

¹³ KOM (2010) 126.

¹⁴ KOM (2010) 127.

¹⁵ SEK (2008) 265.

¹⁶ Særlig for offentlig finansforvaltning, regnskabsvæsen, revision, indkøb, resultatrammer og overvågning.

fungerer som en platform for bistandseffektivitet, respekterer de internationale sundhedspartnerskabsprincipper og bidrager til at styrke sundhedssystemerne.

- Inden for uddannelse øge støtten til nationale læseplaner, som kan forbedre undervisningens kvalitet, gennem bilaterale og multilaterale kanaler samt på basis af Fast Track-initiativet "uddannelse til alle".
- Behandle alle aspekter af fødevarerikkerhed med fokus på et økologisk effektivt landbrug, smålandbrugere, støtte til nationale og regionale politikker (også gennem øget finansiel støtte til det overordnede program for udviklingen af landbruget i Afrika og fremskyndet gennemførelse af jordpolitikretningslinjerne for Afrika) samt fremme af en bedre integration af ernæringsanliggender, særlig i Sydasiens.
- Forbedre ansvarlighed og overvågning i forbindelse med ligestillingspolitik på basis af OECD's policy marker i alle MDG-relevante aktioner (med sigte på at anvende den på mindst 80 % af EU's og medlemsstaternes aktioner)
- Fortsat prioritere initiativer til at tackle globale sundheds-, landbrugs- og fødevarerikkerhedsproblemer i EU's forskningsprogrammer.

2.3.3. *Fremme af ejerskab til MDG i partnerlandene*

I enhver succeshistorie er det tydeligt, hvor vigtigt det er, at der ligger en stærk lokal politisk vilje bag. For at kunne få de lokale befolkninger til at påtage sig ejerskabet skal den kulturelle dimension af udviklingsprocessen anerkendes.

EU og medlemsstaterne skal fortsætte med at anspore til og støtte de forskellige landes egen tilgang til at træffe beslutning om prioriterede investeringer til støtte af MDG samt til at tilpasse mål og indikatorer til landets omstændigheder. MDG-ejerskab skal også ses som en del af de bredere forvaltningsforpligtelser, som partnerlandene har påtaget sig, såvel som et centralt element i EU's dialog med dem. Statistiske oplysninger af høj kvalitet er af afgørende betydning for overvågningen af fremskridt mod MDG på landeniveau og for at styrke offentlig ansvarlighed og skabe grundlag for rationelle politikker og beslutningstagning, makroøkonomisk forvaltning og en effektiv ressourceallokering. Problemet med mangel på pålidelige, akkurate data til at følge MDG-fremskridt er særlig akut i Afrika.

(5) Om udvidet ejerskab:

- Benytte Afrika/EU-partnerskabet om MDG som en platform for forbedring af den regionale koordination af overvågningen af MDG i Afrika i samarbejde med regionale organisationer.
- Indarbejde MDG-mål i udviklingslandenes egne udviklingsstrategier.

2.4. Et proaktivt arbejdsprogram om politiksammenhæng til befordring af udvikling (PCD)

EU støtter også MDG ved at lade andre politikker ud over bistand underbygge udviklingsmål. Igennem de sidste fem år har EU oprettet mekanismer til at intervenere på forskellige stadier i processen, herunder konsekvensanalyser, som behandler de eksterne virkninger af

politikforslag¹⁷. PDC-arbejdsprogrammet¹⁸ udstikker konkrete mål og indikatorer for fremskridt med indfrielsen af EU's tilsagn vedrørende PDC på tværs af en lang række politikker, der indvirker på følgende fem globale udfordringer: handel og finanser, klimaændring, fødevarerikkerhed, migration og sikkerhed.

(6) Om politikssammenhæng til befording af udvikling:

- Bruge PDC-arbejdsprogrammet proaktivt og på et tidligt stadium som redskab til at orientere EU-beslutningstagning på basis af en lang række beslutninger, som kan indvirke på udviklingslandene hinsides udviklingsbistanden.

2.5. Mobilisering af indenlandske ressourcer gennem bedre beskatning¹⁹

Ekstern bistand alene kan ikke hjælpe et land til at opbygge et velstående samfund. Partnerlandenes egne ressourcer er af stor betydning i deres udvikling, fordi de øger statens legitimitet, fremmer ejerskab til udviklingspolitikker og er en stabil finansieringskilde til levering af offentlige goder og indfrielse af MDG.

Med henblik på væsentligt at øge skatteopkrævningens andel af BNP²⁰ bør der sættes ekstra ind med EU-støtte til opbygning af bæredygtige beskatnings- og toldsystemer i udviklingslandene ud fra en alsidig strategi for skatte- og toldadministrationen og reformer. Donorerne bør støtte multilaterale og regionale initiativer, arbejde til fordel for et gennemsigtigt, samarbejdsbetonet og redeligt internationalt skattemiljø, styrke tilsynskapaciteten i udviklingslandene for at bekæmpe ulovlige finansstrømme, toldsvig og støtte indgåelse og gennemførelse af aftaler på området. Udviklingslandene skal også sættes i stand til at deltage mere effektivt i det internationale skatte- og toldsamarbejde. Forbedringer i den indenlandske indtægtsopkrævning vil kunne hjælpe til at udfylde finansieringslakuner i stater, som er længst bagud i forhold til MDG på landeplan.

(7) Om beskatning og udvikling:

- Styrke udviklingslandenes kapacitet til at mobilisere indenlandske indtægter gennem skattereform og skatteadministrationen. Øge toldadministrationens kapacitet i udviklingslandene til at bidrage effektivt til de nationale udviklingsmål. Øge støtten til initiativer til fremme af gennemsigtighed og ansvarlighed såsom retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet (FLEGT eller Forest Law Enforcement, Governance and Trade) og gennemsigtighed i udvindingsindustriene (Extractive Industries Transparency Initiative) og forbedre donorkoordinationen.
- Fremme god forvaltningsskik i skatteanliggender og støtte bekæmpelse af skatteunddragelse med internationale standarder, samarbejde om at lette indgåelse og gennemførelse af aftaler som f.eks. skatteinformationsudvekslingsaftaler og eventuelt dobbeltbeskatningskonventioner, overtagelse af OECD's retningslinjer for koncerninterne afregningspriser i udviklingslandene og løbende undersøgelse fra land til land af regnskabsstandarder for multinationale selskaber.

¹⁷ KOM (2009) 1202, SEK (2009) 1137 og Rådets konklusioner 16079/09 af 18.11.2009.

¹⁸ SEK (2008) 421.

¹⁹ KOM (2010) 163.

²⁰ Fra det nuværende meget lave niveau på omkring 15 % i gennemsnit.

2.6. Styrke regional integration og handel med henblik på vækst og jobskabelse

Regional integration bidrager til politisk stabilitet og økonomisk velfærd. Det hjælper landene med at levere offentlige goder, som er afgørende for bæredygtig udvikling, og bidrager dermed både direkte og indirekte til MDG. EU støtter regional integration både politisk og finansielt i sine eksterne forbindelser.

Deltagelse i den internationale handel er en vigtig kilde til ressourcer, som udviklingslandene har brug for til at opfylde MDG, og skal indgå i enhver vellykket udviklingsstrategi.

EU tilstræber af denne grund fortsat en udviklingsorienteret udformning af verdenshandelsreglerne og at støtte partnerlandenes evne til at deltage i den globale og regionale handel, f.eks. på basis af økonomiske partnerskabsaftaler. EU indrømmer i overensstemmelse med MDG 8 særlige handelspræferencer til udviklingslandene, bl.a. komplet fri adgang til EU markedet for alt, undtagen våben, fra de mindst udviklede lande. EU bestræber sig desuden fortsat på at undgå klausuler i bilaterale aftaler, som det indgår, som kan hæmme udviklingslandenes adgang til lægemidler.

EU og medlemsstaterne har også indfriet deres kollektive tilsagn om at ville brug 2 mia. EUR om året på handelsrelateret bistand, i god tid inden 2010-fristens udløb. De støtter desuden på mange områder produktionskapaciteten og handelsrelateret infrastruktur – i 2008 udgjorde den samlede handelsstøtte over 10 mia. EUR, hvilket er en betydelig stigning i forhold til 2007.

EU bør bygge videre på denne succes, rette opmærksomheden mere mod de mindst udviklede lande og arbejde mere strategisk og effektivt som skitseret i de respektive arbejdsrapporter fra Kommissionens tjenestegrene.

(8) Om regional integration og handel:

- Øge støtten til udvikling af den private sektor, navnlig gennem mekanismer som AVS-investeringsfaciliteten og EU's trust fund for infrastrukturer i Afrika.
- I forbindelse med revisionen af Den Europæiske Investeringsbanks (EIB's) mandat for långivning i tredjelande styrke EIB's kapacitet til at underbygge EU's udviklingsmål og fremme en effektiv blanding af gavebistand og lån i tredjelande
- Gøre en ihærdig indsats for at bringe Doharunden til en afslutning og fortsat arbejde på bilaterale og regionale handelsaftaler, som tilgodeser og virkelig afspejler partnerlandenes forskellige behov, herunder økonomiske partnerskabsaftaler.
- Øge indsatsen yderligere i forbindelse med bistand for handel, specielt i forholdet til de mindst udviklede lande, og styrke bistandens effektivitet med sigte på at nå til en aftale om regionale handelsrelaterede bistandspakker til AVS-staterne inden udgangen af 2010.

2.7. Innoverende finansieringskilder til at tackle globale udfordringer

Som følge af den økonomiske krise kan budgetter og private investeringer alene eventuelt ikke være nok til at tilvejebringe de nødvendige ressourcer til at tackle globale udfordringer. For at kunne skaffe ekstra midler på et forudsigeligt og stabilt grundlag vil alle muligheder for innoverende finansiering skulle udnyttes.

Der findes allerede flere innoverende mekanismer, som bygger på offentlig-private partnerskaber og markeder til at supplere de eksisterende ressourcer og mekanismer til støtte af udvikling. Andre løsningsmodeller undersøges i øjeblikket i forskellige fora, bl.a. i førergruppen for innoverende finansiering af udvikling. Kommissionens tjenestegrene har også analyseret forskellige mekanismers indkomstskabende potentiel²¹.

Globaliseringen har været til stor fordel for verdensøkonomien, men de fattigste lande har endnu ikke kunnet udnytte alle de dermed forbundne muligheder. Fordelingen af de nye indtægter skal rette op på dette forhold.

(9) Om innoverende finansiering:

- Bakke forslag op om innoverende finansieringsmekanismer med en betydeligt indtægtsskabende potentiel med sigte på at sikre forudsigelige finansieringsmidler til bæredygtig udvikling, særlig til de fattigste og mest udsatte lande²².

2.8. Klimaændring som prøvesten

Klimaændring er en massiv kollektiv udfordring og indvirker på realiseringen af MDG.

EU er fast besluttet på at støtte udviklingslandene med at udforme og gennemføre passende tilpasnings- og/eller afbødningsstrategier. Dette kan ske ved at fremhæve klimabetragtninger i udviklingspolitikkerne og forbedre udviklingslandenes adgang til lavemissionsteknologier og klimaresistente teknologier under overholdelse af intellektuelle ejendomsrettigheder sammen med en styrkelse af deres videngrundlag om klimaændring og øget EU-støtte til dermed forbunden forskning i og sammen med udviklingslandene. Dermed skulle de blive i stand til at udvikle en omkostningseffektiv økosystembaseret tilgang til afbødning og tilpasning.

Inden for rammerne af forhandlingerne efter Københavnsrådet og Doha-udviklingsrunden bør EU desuden fortsat arbejde for at sikre en bedre adgang til grøn teknologi til udviklingslandene, også gennem en yderligere handelsliberalisering for miljøvenlige varer og tjenester gennem nedsættelse og ophævelse af toldmæssige og ikke toldmæssige barrierer.

(10) Om klimaændring:

- Indfri EU's tilsagn om at stille en kickstartfinansiering på 2,4 mia. EUR årligt til rådighed for udviklingslandene fra 2010 til 2012 og sikre, at disse midler programmeres og udbetales i overensstemmelse med principperne om bistandseffektivitet. Kommissionen er klar til at påtage sig rollen som initiativtager til gennemførelse og overvågning af koordinerede beslutninger som led i EU's tilsagn om opstartfinansiering²³.

2.9. Udvikling og sikkerhed

Udvikling er ikke mulig uden sikkerhed, og sikkerhed på længere sigt kan ikke garanteres uden investering i udvikling. De fleste lande, som befinder sig i en sårbar situation, halter

²¹ SEK (2008) 409.

²² Punkt 23 og 27 i Det Europæiske Råds konklusioner af 29.-30. oktober 2009 og punkt 8 i Det Europæiske Råds konklusioner af 25.-26. marts 2010.

²³ KOM (2010) 86.

bagud med MDG, og der er behov for en særlig indsats for at hjælpe disse lande på den mest rentable måde.

(11) Om sårbarhed og sikkerhed:

- Støtte EU-handlingsplanen om sårbarheds- og konfliktsituationer, som vil blive fremlagt i 2010 for på en overordnet og integreret måde at tackle sådanne situationer og for bedre at indarbejde udviklingsmålene i planlægning og implementering af fredsskabende operationer og stabilitetsoperationer.

2.10. Global forvaltningsstruktur

I kølvandet af den økonomiske krise har regeringerne rundt omkring i verden erkendt behovet for en virkelig inklusiv forvaltning. Den internationale institutionelle struktur er kompleks, og de fattigste landes interesser overses ofte. Fragmenteringen af den multilaterale bistand på grund af det voksende antal multilaterale organisationer²⁴ er et andet større problem. EU bør give en ny impuls til det igangværende arbejde i forskellige internationale fora, herunder G20, for reform af den globale styring.

Det største problem er at ramme en balance mellem de internationale institutioners legitimitet og effektivitet, også gennem regional repræsentation.

(12) Om global styring:

- Støtte den igangværende reformproces, som sigter mod at skabe større sammenhæng og effektivitet i FN-systemet for gradvis at rationalisere en række organisationers funktion og reducere deres antal.
- Sørge for en hurtig og passende forhøjelse af udviklingslandene og overgangsökonomiernes stemmerettigheder i Verdensbanken og IMF; arbejde mod at opnå et enkelt europæisk sæde som det endelige mål og styrke EU-koordinationen, særlig i regionale udviklingsbanker.

3. VEJEN FREM

De næste fem år vil blive en tid med virkelige udfordringer for den europæiske og globale udviklingspolitik. I denne periode vil EU skulle indfri sit løfte om at levere 0,7 % af BNI i offentlig udviklingsbistand og gøre sit til, at MDG realiseres. Samtidig vil EU og resten af de udviklede lande skulle bevise deres opbakning af udviklingslandene med hensyn til klimaændring og omsætte løfter i praktiske og effektive initiativer.

De kommende år vil også være en tid med enorme muligheder for udviklingslandene. Opfyldelsen af MDG vil for mange lande kunne blive begyndelsen til en levedygtig og voksende økonomi. Der er mange succes historier, som der kan bygges videre på. Det spirende

²⁴ Ifølge OECD er der i øjeblikket over 260 internationale organisationer, som er ODA-berettigede mod 15 i 1940. Der er over 100 organisationer, som hver forvalter under 20 mio. USD årligt og til sammen kun tegner sig for 2 % af de multilaterale organisationers samlede kerneaktiviteter og accessoriske aktiviteter.

EU/Afrika-partnerskab kan videreudvikles på basis af MDG og udgøre et bæredygtigt grundlag for vækst.

Den ovenfor skitserede tolvpunktplan er et blueprint for EU's bidrag til at imødegå disse udfordringer og udnytte disse muligheder. EU bør fortsætte med at være verdens største bistandsdonor, men det skal samtidig mere beslutsomt søge at gøre en endnu bedre og mere effektiv brug af den bistand, det leverer. Det kan kun ske ved samarbejde i partnerskab med udviklingslandene om anliggender som f.eks. forvaltningsskik og beskatning, og med andre donorer, som skal vise sig at være lige så ambitiøse som EU. Udviklingslandene skal på deres side være indstillet på at garantere, at bistanden gør en reel og varig forskel.

Kommissionen opfordrer Rådet og medlemsstaterne til at tilslutte sig de ovenfor skitserede initiativer og realisere dem i praksis. Kommissionen vil overvåge gennemførelsen af denne tolvpunktplan og rapportere herom som led i rapporteringsprocessen for EU's udviklingsfinansiering. EU bør appellere til alle andre internationale donorer om at sikre en rimelig international byrdefordeling og om at opstille deres egne handlingsplaner for dermed at hæve MDG-ambitionsniveauet.